

Optimallösningen är alltså $p^{(0)} = (0 \ 1)^T$, vilket ger

$$x^{(1)} = x^{(0)} + p^{(0)} = (0 \ 1)^T.$$

Bivillkor 1 och 3 är bindande. Multiplikatorernas värden ges av

$$\begin{aligned} p_1^{(0)} + 2 &= \lambda_1^{(1)}, \\ p_2^{(0)} + 3 &= -\lambda_1^{(1)} + \lambda_2^{(1)}, \end{aligned}$$

vilket ger $\lambda^{(1)} = (2 \ 0 \ 6)^T$.

3. (Se kursmaterialet.)

1. (a) Ja.
(b) Nej.
(c) Nej.
(d) Ja.
(e) Ja.
4. (a) Vi kan skriva målfunktionen som $\frac{1}{2}x^T Hx + c^T x$, där
$$H = \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 1 & 2 & 1 \\ 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}, \quad \text{och} \quad c = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 2 \\ -2 \end{pmatrix}.$$

Vi ser att $\hat{x}$ är tillåten, med bindande bivillkor $x_1 \geq 0$ och $x_2 \geq 0$, eller på matrisform $A_4 x \geq b_4$, med

$$A_4 = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{pmatrix} \quad \text{och} \quad b_4 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}.$$

Första ordningens optimalitetsvillkor säger nu att det ska finnas $\lambda_4 \geq 0$ så att $H\hat{x} + c = A_4^T \lambda_4$. Insättning av numriska värden ger

$$\begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda_1 \\ \lambda_2 \end{pmatrix},$$

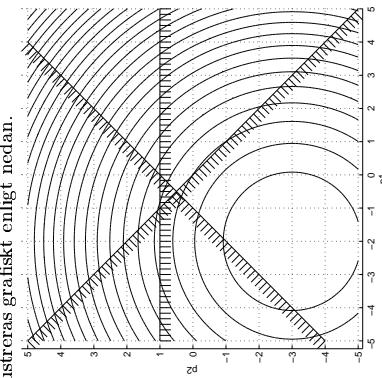
vilket har lösning $\lambda_1 = \lambda_2 = 1$. Alltså är första ordningens optimalitetsvillkor uppfyllda.

Andra ordningens nödvändiga optimalitetsvillkor kräver dessutom att $Z_A^T H Z_A \preceq 0$, där Z_A är en matris vars kolumner bildar bas för nollrummet till A_4 . Ett exempelvis kan vi skriva $A_4 = (B \ N)$, med $B = I$ och $N = 0$, vilket ger

$$Z_A = \begin{pmatrix} -B^{-1}N \\ I \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Därmed får vi

$$Z_A^T H Z_A = \begin{pmatrix} -2 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}.$$

Problemet kan illustreras grafiskt omligt nedan.

Vi ser att $Z_A^T H Z_A$ inte är positivt semidefinit. Därmed är $\hat{x}$ inte en lokal minpunkt till (QP) .

- (b) En negativ kröningsriktning till $Z_A^T H Z_A$ ges exempelvis av $v = (1 \ 0)^T$, eftersom $v^T Z_A^T H Z_A v = -1 < 0$. (Detta svarar mot det negativa egenvärdet.) Vi kan eliminera denna negativa kröning genom att kräva $v^T Z_A^T x = v^T Z_A^T \hat{x}$ utöver de bivillkor vi redan har. Insättning av numeriska värden i $v^T Z_A^T x = v^T Z_A^T \hat{x}$ ger $x_3 = 1$. Till nya problemet får vi alltså bindande bivillkorsmatrisen enligt $\tilde{A}_A x = \tilde{b}_A$, med

$$\tilde{A}_A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \quad \text{och} \quad \tilde{b}_A = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Vi får $\tilde{Z}_A = (0 \ 0 \ 0 \ 1)^T$, vilket ger $\tilde{Z}_A^T H \tilde{Z}_A = 2$. Det nya likhetsbivillkoret får multiplikator noll, dvs $\lambda_A = (1 \ 1 \ 0)^T$. Därmed är andra ordningen tillräckliga optimaltetsvillkor uppfyllda, eftersom vi då får en positivt definit reducerad Hessian, och dessutom har strikt komplementaritet för olikhetsbivillkoren. Lägg alltså till bivillkoret $x_3 = 1$. (Då blir faktiskt $\hat{x}$ även en global minpunkt till det nya problemet, eftersom det nya bivillkoret medför att problemet blir konvext.)

5. (a) Eftersom $Ix - A \succeq 0$ gäller om och endast om x är minst lika stort som största egenvärdet till A , ser vi att optimallösningen (och optimalvärdet) till (SDP) är det största egenvärdet till A .
- (b) Om A är diagonal, kan den duala matrisen A också väljas diagonal,

$$A = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & \lambda_2 \end{pmatrix}.$$

(Därmed är problemet faktiskt ett LP-problem.) Det primal-duala ekationssystemet blir

$$\begin{aligned} 1 - \lambda_1 - \lambda_2 &= 0, \\ (x - 2)\lambda_1 &= \mu, \\ (x + 4)\lambda_2 &= \mu. \end{aligned}$$

Vi kan eliminera λ_1 och λ_2 , vilket ger

$$1 - \frac{\mu}{x - 2} - \frac{\mu}{x + 4} = 0.$$

Multiplikation med $(x - 2)(x + 4)$, samt lösning av andragradsekvation för den positiva roten ger

$$x(\mu) = -1 + \mu + \sqrt{9 + \mu^2}.$$

Optimallösningen x^* ges av $x^* = \lim_{\mu \rightarrow 0} x(\mu) = 2$, vilket överensstämmer med största egenvärdet till A .